

[Oluf Pedersen.]

Må jeg sige i samme forbindelse, at det er mærkeligt, som tilskudsordninger kan virke. Vi har i øjeblikket, såvidt jeg ved, en hudeordning; vi har tilskud til fodtøj. Da man fik de dyre huder, steg skotøjet. Nu påstår man, at prisen på huder er halveret. Kan den højtærede landbrugsminister eller andre fra regeringen meddele, hvorfor så ikke også skotøjet falder? Det var vel nok værd at få en forklaring på; også en forklaring overfor offentligheden. Der må jo være noget mystik. Jeg spørger: Er det ikke rigtigt, at hudeprisen er halveret, og foreligger der noget om, at skotøjet er faldet tilsvarende? Hvor er prisfaldet blevet af? Er der disponeret forkert, må vi også have oplysning herom. Det forholder sig nemlig sådan, at når man har tilskudsordning og faste priser, går staten ind som garant og garanterer alt, hvad der gøres af forkerte indkøb, og såvidt jeg ved, ligger det også sådan for kornets vedkommende. Det er blevet sagt fra meget fremtrædende landbrugsside, at kornordning og centralindkøb har bevirket meget større avancer på kornet — jeg har hørt nævne så høje tal som op til 8 kr. Jeg ved ikke, om det passer, men det kan vi jo få oplyst i udvalget, hvis den højtærede landbrugsminister ikke er i stand til at klare det her.

Den tanke, som jeg forstod blev fremsat af ordføreren for det radikale venstre, nemlig at man skulle ophæve prisbindingen og dække stigningen ved statstilskud, anser jeg for at være nogenlunde lige så god, eller man kan måske sige lige så slet som den, det radikale venstre fremsatte om at lave bunden opsparing. Denne tanke får måske samme succes, det kan godt være — sålænge det varer; den bundne opsparing holdt et år, så var man klar over, at den var tosset. Det kan også være, dette kan holde en stakket tid. Nu hørte jeg nok, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) pointerede — og det kan være meget tilfredsstillende —, at det ikke skulle give højere skatter, men hvis det nu ikke gav højere skatter og pengene var der, kunne man jo bruge de penge til nedsættelse af de bestående skatter. Den tanke kan det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke være helt fremmed overfor.

Resultatet af den ordning, det ærede medlem var inde på, er i realiteten, at man i stedet for at betale disse varers pris, når man køber dem, kommer til at betale varen, når man betaler sin skat. Jeg tror, det er godkendt fra alle sider, at det er en meget dårlig metode; jeg har endnu ikke hørt nogen forsvare den, selvom jeg nok har set, at man

har vedtaget den og måske også vil oprettholde den. Man kommer til at betale, og man kommer til at betale med tillæg af omkostninger. Man får det, som regeringen med rette kalder en uhenigtsmæssig lovgivning, ikke alene en opretholdelse af en uhenigtsmæssig lovgivning, men en forøgelse af denne uhenigtsmæssige lovgivning, som man i stedet for burde afvikle.

Retsforbundet tror ikke på nytten af et statsdirigeret erhvervsliv. Vi tror heller ikke, at staten skal bestemme, hvad befolkningen skal bruge sine egne penge til. Nu gennemførte de fire gamle partier i fjor hele denne lovgivning, som vi anser for en fejltagelse, og som også har vist sig at være en fejltagelse. Retsforbundet var ikke med, og erfaringerne har også lært, at resultatet blev det, som vi forudsagde: nedgang i forbruget med tilsvarende nedgang i produktion og mindre beskæftigelse. Naturligvis kan man sige, at der er sket visse fremskridt. Den bundne opsparing, som jeg talte om før, er blevet opgivet, og fremstød, regeringen gjorde for at lave en ny toldforhøjelse, er også foreløbig begravet; det må vel også kaldes et fremskridt. Men med den ophævelse, der finder sted her, bevarer man i realiteten hele den politik, som man gennemførte dengang; den har hele den politik karakter. Jeg mener, det er og bliver en fejltagelse. Vi har stillet vort forslag om inddragning af den værdistigning, som fulgte devalueringen, og som også i nogen grad kan ventes at følge prisbindingernes ophævelse. Noget af den bliver nok til højere løn for dem, der arbejder i landbruget, og det er jo tilfredsstillende, men den anden del må antages at blive til højere ejendomspriser til skade for ungdommen, der rykker ind.

Man siger — og betragtningen er ikke helt urigtig —, at man må se sådan en lovgivning ikke isoleret, men i dens helhed. Hvis man nu gik den vej at inddrage de samfunds-skabte værdier, ophævede alle tilskud til nedsættelse af forbrugerpriser og brugte hele det indvundne beløb til nedsættelse af told og forbrugsskatter, samtidig med at man gennemførte en liberalisering, er jeg helt sikker på, at resultatet ville blive, at det blev billigere for fattigmand at leve her i landet end med alle de foranstaltninger, man laver her, hvorigennem man tror man hjælper de fattige. Jeg ved godt, at man siger, der er mange millioner kroner i det. For lidt siden fik jeg en skrivelse, hvori det hævdes fra sagkyndig side, at hvis man f. eks. afskaffede den kornordning, man foreslår forlænget, ville det betyde, at omkostninger på 8 kr. pr. td. faldt bort, og resultatet ville være, at man